

Alfred Kastler (1902-1984) zadedykował ten żartobliwy wierszyk prof. Rubinowiczowi:

„Dedykuję panu profesorowi A. Rubinowiczowi, twórcy zasady zachowania momentu impulsowego w fizyce atomowej, w dniu jego 80. urodzin, Warszawa, 22 lutego 1969”

Mit Drall hat Gott die Welt erschaffen
Vom Sternenmeer zum Elektron,
Und ärgert auch der Tanz den Pfaffen,
Ei, Gott dem Herrn gefällt er schon.

Drum dreh dich, dreh, mein wildes Mädel,
Geschwind, bis uns der Atem fehlt.
So schnell wie wir dreht sich kein Räder,
Wenn Tanzmusik uns ganz beseelt.

So schnell wie wir dreht sich kein Wirbel,
Von Wind und Welle angefacht,
Wenn von der Zehe bis zum Zirbel
Ein jeder Muskel tanzend lacht.

So schnell wie wir walzt keine Spindel,
Und wickelt ihren Faden ab,
Die Mutter dreht uns in der Windel,
Die Erde dreht uns noch im Grab.

Bóg stworzył wirujący świat
Od morza gwiazd do elektronu
I choć ten taniec gniewa klechów
Ach, Panu Bogu na pewno się podoba.

Więc kręć, się, kręć, szalona dziewczyno,
Szybko, aż nam oddechu braknie,
Tak szybko nie kręci się żadne kółeczko
Gdy muzyka taneczna nas ożywia.

Tak szybko jak my nie kręci się żaden wir,
Napędzany wiatrem i falami,
Gdy od stóp do głów
Každy mięsień śmieje się w tańcu.

Tak szybko jak my nie wiruje żadne wrzeciono
Odwijając uprzedzoną nić
Matka zawija nas w pieluchy
Z Ziemią kręcimy się w grobie.